

Învierea bufonului

Mircea Dinescu

Paharele-s pe prag, mortu-i pe masa,
oglinzile-s în rochii moi de dant,
pisica va fi si ea prinsa-n lant,
paharele-s pe prag, mortu-i pe masa.

Muntii-s tociti. Si caprele-s tocite.
Si-un soare cirn si norii beti si ciungi.
Si serpi scirbiti de pieile lor lungi
frecind morminte ca tacîmuri scite.

Yorik e viu si princiara hîrca
o va jongla-n culise facind fente.
Oh, bieti catîri ai unor sentimente
pe care ni le-au pus părintii-n cîrca,

mai rumegam taritele candorii
dar brusc relatiile se brinzesc
si-aud distinct în risul meu minzesc
risul tatalui meu ca pliscul ciorii.